

Humor

Per JoanM el dj., 18/10/2018 - 21:00

Quan una persona se sent angoixada, quan un poble se sent oprimat, sol recórrer a una eina de resistència preciosa: riure's d'un mateix i de la situació, el sentit de l'humor. En les dictadures veiem com les tiretes còmiques ofereixen moments de sana distensió entre els qui la pateixen, una forma de canalitzar la ràbia amb creativitat, rebaixant tensió i creant lligams de complicitat. Hi ha cançons divertides amb lletres iròniques, que tothom sap de què tracten encara que es presentin sota un vel. Es tracta d'empastifar de dalt a baix la realitat d'un altre color llampant, que faci somriure a qualsevol. No amb un humor àcid i excloent, sinó extravagant i inclusiu. La denúncia a través de l'humor és signe d'una persona o d'un poble sans, festivament combatius per la justícia.

Alliberar la rauxa en forma d'humor descomprimeix l'interior, asserena i saneja. Vivim plens de problemes, però el contacte amb Déu no hauria de ser sempre greu i seriós, sinó també divertit i humorístic. Demanem avui, Déu nostre, aquest do: que sapiguem riure'ns de nosaltres mateixos, de les nostres dèries, dels nostres fetitxes i manies,... Així serem més humans, i més divins.
